

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA LUBELSKIEGO

Lublin, dnia 31 lipca 2020 r.

Poz. 4048

Sygn. akt II SA/Lu 689/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lutego 2020 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie w składzie następującym:

Przewodniczący	Sędzia NSA Maria Wieczorek-Zalewska
Sędziowie	Sędzia WSA Bogusław Wiśniewski
	Asesor sądowy Jerzy Parchomiuk (sprawozdawca)
Protokolant	Starszy sekretarz sądowy Agnieszka Wojtas

po rozpoznaniu w Wydziale II na rozprawie w dniu 13 lutego 2020 r.

sprawy ze skargi Wojewody Lubelskiego

na uchwałę nr 0007.VI.51.2019 Rady Miejskiej w Kocku z dnia 2 sierpnia 2019 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Kock dla fragmentów gminy Kock

stwierdza wydanie zaskarżonej uchwały z naruszeniem prawa w części obejmującej: § 24 ust. 2 pkt 1 w brzmieniu: „KDGP4.1, KDGP4.3”; § 34 ust. 2 w brzmieniu: „MN/U4.5, MN/U6.5”, § 34 ust. 3 w brzmieniu: „MN/U4.5”; § 36 ust. 1 w brzmieniu: „UP4.1”; § 36 ust. 2 w brzmieniu: „UP4.1”; § 36 § ust. 3; § 37 ust. 1 w brzmieniu: „P4.1”; § 48 ust. 1 w brzmieniu: „KDGP4.1, KDGP4.3”; § 48 ust. 1 pkt 3 lit. a i c; § 48 ust. 2; § 50 ust. 1 w brzmieniu: „KDZ4.1, KDZ4.2, KDZ6.1, KDZ6.2”; § 50 ust. 1 pkt 2 lit. b, c, d, e; § 50 ust. 2; § 50 ust. 3; § 51 ust. 1 w brzmieniu: „KDL2.1, KDL6.1”; § 51 ust. 1 pkt 2; § 51 ust. 2; § 52 ust. 1 w brzmieniu: „KDD2.1, KDD2.2, od KDD4.1 do KDD4.6, od KDD6.1 do KDD6.4”; § 52 ust. 1 pkt 2 lit. e, f, g, h, i w brzmieniu „KDD4.5”, lit. j, k, l, m, n; § 52 ust. 2; § 53 ust. 1 w brzmieniu: „od KDW6.1 do KDW6.4”, § 53 ust. 1 pkt 2 lit. g, h, i, j; § 56 uchwały oraz tereny oznaczone symbolami: KDD2.1, KDD2.2, KDL2.1 na załączniku graficznym nr 2.2; tereny oznaczone symbolami: KDD4.1, KDD4.2, KDD4.3, KDD4.4, KDD4.5, KDD4.6, KDGP4.1, KDGP4.3, UP4.1, MN/U4.5, KDZ4.1, KDZ4.2, P4.1 na załączniku graficznym nr 4.1; tereny oznaczone symbolami: KDD6.1, KDD6.2, KDD6.3, KDD6.4, KDL6.1, MN/U6.5, KDW6.1, KDW6.2, KDW6.3, KDW6.4, KDZ6.1, KDZ6.2, W6.1 na załączniku graficznym nr 6.1; część działki o nr ew. 330, położoną w granicach terenu o symbolu MN/U4.1 na załączniku graficznym nr 4.1; działki o nr ew.: 156,157,158,159,160,161, 162/1,162/2,163/1, 163/2,164/1,164/2, 165, 166, 167, 168, 169, 170/1, 170/2, 170/3, 170/4, 171, 172, 173, 174/1, 174/2, 175, 176, 177, 178/2, 180/1, 180/2, 505, położone w granicach terenu o symbolu MN/U6.6 na załączniku graficznym nr 6.1; część działki o nr ew. 118/4, położoną w granicach terenu o symbolu MN/U6.4 na załączniku graficznym nr 6.1; część działki o nr ew. 139, położoną w granicach terenu o symbolu MN/U6.9 na załączniku graficznym nr 6.1; część działek o nr ew. 139 i 147, położoną w granicach terenu o symbolu R6.2 na załączniku graficznym nr 6.1 do uchwały.

Na oryginale właściwe podpisy; za zgodność z oryginałem.

Uzasadnienie

Pismem z 6 listopada 2019 r. Wojewoda Lubelski wniósł skargę na uchwałę nr 0007.VI.51.2019 Rady Miejskiej w Kocku z dnia 2 sierpnia 2019 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Kock dla fragmentów gminy Kock, w części obejmującej: § 24 ust. 2 pkt 1 w brzmieniu: „KDGP4.1, KDGP4.3”; § 34 ust. 2 w brzmieniu: „MN/U4.5, MN/U6.5”, § 34 ust. 3 w brzmieniu: „MN/U4.5”; § 36 ust. 1 w brzmieniu: „UP4.1”, ust. 2 w brzmieniu: „UP4.1”, § ust. 3; § 37 ust. 1 w brzmieniu: „P4.1”; § 48 ust. 1 w brzmieniu: „KDGP4.1, KDGP4.3”, ust. 1 pkt 3 lit. a i c; ust. 2; § 50 ust. 1 w brzmieniu: „KDZ4.1, KDZ4.2, KDZ6.1, KDZ6.2”, ust. 1 pkt 2 lit. b, c, d, e, ust. 2 i ust. 3; § 51 ust. 1 w brzmieniu: „KDL2.1, KDL6.1”, ust. 1 pkt 2, ust. 2; § 52 ust. 1 w brzmieniu: „KDD2.1, KDD2.2, od KDD4.1 do KDD4.6, od KDD6.1 do KDD6.4”, ust. 1 pkt 2 lit. e, f, g, h, i w brzmieniu „KDD4.5”, lit. j, k, l, m, n, ust. 2; § 53 ust. 1 w brzmieniu: „od KDW6.1 do KDW6.4”, ust. 1 pkt 2 lit. g, h, i, j; § 56 uchwały oraz tereny oznaczone symbolami: KDD2.1, KDD2.2, KDL2.1 na załączniku graficznym nr 2.2; tereny oznaczone symbolami: KDD4.1, KDD4.2, KDD4.3, KDD4.4, KDD4.5, KDD4.6, KDGP4.1, KDGP4.3, UP4.1, MN/U4.5, KDZ4.1, KDZ4.2, P.4.1 na załączniku graficznym nr 4.1; tereny oznaczone symbolami: KDD6.1, KDD6.2, KDD6.3, KDD6.4, KDL6.1, MN/U6.5, KDW6.1, KDW6.2, KDW6.3, KDW6.4, KDZ6.1, KDZ6.2, W6.1 na załączniku graficznym nr 6.1; część działki o nr ew. 330, położoną w granicach terenu o symbolu MN/U4.1 na załączniku graficznym nr 4.1; działki o nr ew.: 156,157,158,159,160,161, 162/1,162/2,163/1, 163/2,164/1,164/2, 165, 166, 167, 168, 169, 170/1, 170/2, 170/3, 170/4, 171, 172, 173, 174/1, 174/2, 175, 176, 177, 178/2, 180/1, 180/2, 505, położone w granicach terenu o symbolu MN/U6.6 na załączniku graficznym nr 6.1; część działki o nr ew. 118/4, położoną w granicach terenu o symbolu MN/U6.4 na załączniku graficznym nr 6.1; część działki o nr ew. 139, położoną w granicach terenu o symbolu MN/U6.9 na załączniku graficznym nr 6.1; część działek o nr ew. 139 i 147, położoną w granicach terenu o symbolu R6.2 na załączniku graficznym nr 6.1 do uchwały. Wojewoda wniósł o stwierdzenia nieważności uchwały w zaskarżonej części.

W uzasadnieniu skargi organ nadzoru stwierdził, że uchwała została podjęta z istotnym naruszeniem trybu sporządzania planu miejscowego, o jakim mowa w art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2018 r., poz. 1945, ze zm.; dalej jako: u.p.z.p.).

Procedura uchwalania zaskarżonego planu została wszczęta uchwałą nr XXXVII/266/2014 Rady Miejskiej w Kocku z dnia 28 lipca 2014 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Kock dla fragmentów gminy Kock. W uchwale wymieniono numery ewidencyjne działek, które miały zostać objęte opracowaniem. W dniu 24 czerwca 2015 r. Rada Miejska w Kocku podjęła uchwałę Nr VII/44/2015 zmieniającą uchwałę Nr XXXVII/266/2014 w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i powiększyła granice obszaru objętego projektem planu, poprzez dodanie kilkudziesięciu działek.

Po podjęciu uchwały z 28 lipca 2014 r. Burmistrz Miasta Kock ogłosił o przystąpieniu do sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w prasie miejscowej oraz przez obwieszenie, zawiadomił o podjęciu uchwały organy właściwe do uzgadniania i opiniowania planu, a także ustalił termin składania wniosków do projektu planu. Po podjęciu uchwały zmieniającej z 24 czerwca 2015 r. w związku z powiększeniem granic opracowania planu, Burmistrz nie wykonał powyższych obowiązków.

W ocenie Wojewody niewykonanie czynności wskazanych w art. 17 pkt 1 i 2 u.p.z.p., po podjęciu uchwały zmieniającej uchwałę o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego stanowi istotne naruszenie trybu sporządzania planu w odniesieniu do działek, które powiększyły granice opracowania planu w stosunku do pierwszej uchwały. Ogłoszenia i zawiadomienia nie mogą dotyczyć tylko części obszarów objętych uchwałami rady gminy o przystąpieniu do sporządzenia planu miejscowego. Poprzez brak ogłoszenia, obwieszczenia i zawiadomienia po podjęciu uchwały zmieniającej, organ wykonawczy gminy uniemożliwił obywatelom, instytucjom i organom składanie wniosków do projektu planu miejscowego odnośnie do terenów, które w dalszej kolejności zostały objęte postanowieniami uchwały w sprawie uchwalenia planu miejscowego. Takie naruszenie należy uznać za istotne, ponieważ przyjęte ustalenia planu dla tych terenów mogłyby być odmienne niż te, które zostałyby przyjęte, gdyby na etapie sporządzania projektu planu zainteresowane osoby, organy i instytucje miały możliwość złożenia wniosków do planu, które następnie zostałyby przez organ planistyczny rozpatrzone.

W odpowiedzi na skargę pełnomocnik Gminy Kock wniósł o jej oddalenie.

W ocenie pełnomocnika nie doszło do istotnego naruszenia trybu sporządzania planu miejscowego. Załącznik graficzny do uchwały z 28 lipca 2014 r. określał granice obszaru objętego projektem planu. Wskazane granice na załączniku graficznym obejmowały również działki, które zostały wskazane w uchwale zmieniającej. W uchwale zmieniającej nie zmieniono załącznika graficznego, który obejmował te same działki. Poprzez zamieszczenie ogłoszenia w prasie miejscowej, obwieszczenie oraz poinformowanie organów właściwych do uzgadniania i opiniowania planu, wykonane zostały obowiązki wynikające z art. 17 ust. 1 pkt 1 i 2 u.p.z.p. W związku z wykonaniem wskazanych czynności spełniony został cel, aby informacja o wszczęciu procedury zmiany planu dotarła do zainteresowanych osób, podmiotów i właściwych organów. Rolą uchwały w sprawie przystąpienia do sporządzenia planu miejscowego jest wyłącznie zakomunikowanie wszczęcia właściwego procesu planistycznego oraz wyznaczenie - w załączniku graficznym - granic obszaru, jakiego dotyczyć będą ustalenia przyszłego planu. Obszary zakreślone w uchwałach o przystąpieniu do sporządzenia planu powinny pokrywać się z obszarami objętymi planem. Błędne zapisy części opisowej uchwały intencyjnej nie mogą, w konkretnych okolicznościach sprawy, być uznane za istotne naruszenie prawa, skutkujące nieważnością i w praktyce powodujące, ponowne powielenie całej procedury.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie zważył co następuje:

W świetle art. 134 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r., poz. 2325, ze zm.; dalej jako p.p.s.a.) sąd rozstrzyga w granicach danej sprawy nie będąc jednak związany zarzutami i wnioskami skargi oraz powołaną podstawą prawną, z zastrzeżeniem art. 57a. Przepis ten znajduje w rozpoznawanej sprawie zastosowanie w ten sposób, że skarga Wojewody jest zasadna co do istoty, gdyż uchwała z 2 sierpnia 2019 r., w zaskarżonej przez organ części, została wydana z naruszeniem prawa, jednakże naruszenie to nie miało istotnego charakteru. W konsekwencji Sąd nie uwzględnił wniosku Wojewody o stwierdzenie nieważności uchwały, uznając za właściwe rozstrzygnięcie stwierdzenie wydania uchwały w zaskarżonej części z naruszeniem prawa.

Należy na wstępie przypomnieć, że w świetle art. 147 § 1 p.p.s.a., sąd uwzględniając skargę na uchwałę lub akt, o których mowa w art. 3 § 2 pkt 5 i 6, stwierdza nieważność tej uchwały lub aktu w całości lub w części albo stwierdza, że zostały wydane z naruszeniem prawa, jeżeli przepis szczególny wyłącza stwierdzenie ich nieważności. Z kolei zgodnie z art. 91 ust. 1 zd. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r., poz. 506, ze zm.; dalej jako: u.s.g.) uchwała lub zarządzenie organu gminy sprzeczne z prawem są nieważne. W świetle art. 91 ust. 4 u.s.g., w przypadku nieistotnego naruszenia prawa organ nadzoru nie stwierdza nieważności uchwały lub zarządzenia, ograniczając się do wskazania, iż uchwałę lub zarządzenie wydano z naruszeniem prawa.

Okolicznością niesporną w sprawie jest fakt, że w tzw. uchwale intencyjnej, czyli uchwale Rady Miejskiej w Kocku z 28 lipca 2014 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego doszło do rozbieżności pomiędzy dwoma elementami określającymi granice obszaru, dla którego miał być opracowany plan miejscowy, tj. obligatoryjnym załącznikiem graficznym w postaci mapy obszaru oraz częścią tekstową (§ 1 ust. 2), w której wymieniono numery ewidencyjne działek objęte zamierzeniem planistycznym Miasta. Rozbieżność została dostrzeżona przez prawodawcę miejscowego, czego skutkiem była uchwała z 24 czerwca 2015 r. zmieniająca uchwałę intencyjną. Zmiana polegała na uzupełnieniu wykazu numerów ewidencyjnych działek w części tekstowej, tak aby zapewnić spójność części tekstowej i graficznej w zakresie określenia obszaru, dla którego miał zostać opracowany plan.

Niesporne jest również, że po podjęciu pierwotnej uchwały intencyjnej, Burmistrz Miasta Kock przeprowadził czynności w ramach procedury planistycznej, obejmujące ogłoszenie o podjęciu uchwały o przystąpieniu do sporządzania planu, wskazanie formy, miejsca i terminu składania wniosków do planu oraz zawiadomienie o podjęciu uchwały intencyjnej instytucji i organów właściwych do uzgadniania i opiniowania planu (art. 17 pkt 1 i 2 u.p.z.p.). Burmistrz nie kwestionuje faktu, że po dokonaniu wspomnianej zmiany w uchwale intencyjnej, czynności te nie zostały powtórzone. W przekazanych do sądu aktach administracyjnych brak dowodu, aby takie czynności wykonano, co każe uznać tą okoliczność za bezsporną.

Spór pomiędzy organem nadzoru a jednostką samorządu terytorialnego dotyczy konsekwencji tej okoliczności.

W ocenie Wojewody po zmianie uchwały intencyjnej zachodziła konieczność powtórzenia czynności planistycznych wskazanych w art. 17 pkt 1 i 2 u.p.z.p. Brak dopełnienia tego obowiązku stanowi istotne

naruszenie trybu sporządzania planu miejscowego i skutkuje koniecznością stwierdzenia nieważności tych postanowień planu, które odnoszą się do działek „dopisanych” do części tekstowej uchwały intencyjnej, na skutek zmiany uchwalonej uchwałą z 24 czerwca 2015 r.

Oceniając zasadność argumentów Wojewody należy przypomnieć, że w świetle art. 14 ust. 2 u.p.z.p. obligatoryjną, integralną częścią uchwały intencyjnej jest załącznik graficzny przedstawiający granice obszaru objętego projektem planu. W części tekstowej uchwały intencyjnej nie jest nawet konieczne bardziej precyzyjne wskazywanie obszaru objętego zamiarami planistycznymi gminy. Specyfika rozpoznawanej sprawy wyraża się jednak w tym, że zgodnie z załącznikiem graficznym do uchwały intencyjnej, projektowany plan miejscowy nie obejmował jednego, zwartego obszaru, ale oprócz obszaru stosunkowo dużego, zwartego, także kilka enklaw. Z tego też zapewne względu Gmina w uchwale intencyjnej zdecydowała się na doprecyzowanie obszaru objętego zamiarami planistycznymi. Zmiana części tekstowej dokonana uchwałą z 24 czerwca 2015 r. obejmowała dodanie kilkudziesięciu działek, ponadto kilka działek wpisano pierwotnie w niewłaściwym obrębie i w wyniku zmiany „przepisano” do odpowiedniej rubryki w tabelce, wskazując prawidłowy obręb.

Co istotne: treść obligatoryjnego załącznika graficznego nie uległa zmianie. Uzupełniono lub poprawiono jedynie zapisy w części tekstowej, nie mające w tym przypadku charakteru obligatoryjnego.

Niewątpliwie w planowaniu przestrzennym, w przypadku aktów planistycznych obejmujących dwie części: tekstową i graficzną obowiązuje zasada spójności zapisów. Nie ulega również wątpliwości, że zasada ta, obowiązująca w całym procesie planistycznym, musi być jednak traktowana z różnym rygoryzmem: o ile w uchwale w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obowiązuje w sposób bezwzględny, niedopuszczalna jest żadna rozbieżność pomiędzy zapisami w części tekstowej i graficznej (na rysunku planu), o tyle w przypadku uchwały intencyjnej, z uwagi na charakter tej uchwały (fakt, że nie jest ona jeszcze wyrazem bezpośredniego władztwa planistycznego, bo o przeznaczeniu poszczególnych terenów decyduje dopiero plan), jak również z uwagi na treść art. 14 ust. 2 u.p.z.p., trzeba przyjąć bardziej liberalne podejście. Decydujące znaczenie ma załącznik graficzny, jako obligatoryjny element wyznaczający granice obszaru objętego zamiarami planistycznymi. O ile zatem zmiana zakresu zamierzeń planistycznych wymaga zmiany załącznika graficznego i powtórzenia procedury planistycznej w odpowiednim zakresie, o tyle zapisy w części tekstowej nie determinują wprost zakresu prac planistycznych. Z tego względu zasadnie wskazuje się w orzecznictwie, że nieprecyzyjne ustalenie granic obszaru objętego miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego w części opisowej uchwały o przystąpieniu do opracowania tego planu, a dokładne ustalenie tego obszaru na załączniku graficznym, stanowiącym integralną część uchwały o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, stanowi w okolicznościach przedmiotowej sprawy nieistotne naruszenie prawa i nie może skutkować stwierdzeniem nieważności uchwały (por. powoływany w odpowiedzi na skargę wyrok WSA w Białymstoku z 25 września 2008 r., II SA/Bk 441/08).

Oceniając wpływ uchybień w zakresie poszczególnych czynności procedury planistycznej należy również brać pod uwagę charakter uchwały intencyjnej. Doceniając wagę tego etapu procedury, trzeba mieć na uwadze fakt, że uchwała o przystąpieniu do sporządzania planu wyraża jedynie intencje planistyczne prawodawcy miejscowego, jednakże w nader ogólnym zakresie, poprzez określenie jedynie obszaru, dla którego plan ma być opracowany. Z uchwały intencyjnej nie wynikają żadne konkretne rozstrzygnięcia planistyczne. Ogłoszenie o podjęciu uchwały intencyjnej oraz zawiadomienie właściwych organów opiniujących i uzgadniających jest oczywiście istotne, pozwala bowiem m.in. na zgłoszenie przez potencjalnie zainteresowanych wniosków dotyczących przyszłych rozwiązań planistycznych. Wnioski te nie mają jednak charakteru wiążącego dla prawodawcy miejscowego i nie sposób zaprzeczyć, że cały ciężar ewentualnych sporów jest przesunięty na ten etap procedury planistycznej, na którym jest już gotowy projekt planu, który podlega wyłożeniu (m. in. dla umożliwienia zgłoszenia uwag przez zainteresowanych), opiniowaniu i uzgadnianiu.

W dalszej kolejności trzeba zwrócić uwagę, że rolą organu nadzoru jest ochrona wartości legalizmu poprzez weryfikację zgodności z prawem aktów organów jednostek samorządu terytorialnego (art. 85 u.s.g.). Wartość legalizmu, choć cenna z punktu widzenia systemu prawnego, nie jest jednak bezwzględna, samoistna i niezależna od innych fundamentów porządku prawnego. Dla prawidłowego funkcjonowania porządku prawnego równie cenna jest wartość bezpieczeństwa prawnego. Zarówno organ nadzoru, jak i sąd administracyjny kontrolując legalność aktu jednostki samorządu terytorialnego muszą ważyć obydwie wartości, a zatem brać pod uwagę nie tylko ściśle przestrzeganie obowiązujących przepisów, ale również charakter i skutki naruszenia prawa, jak również skutki usunięcia z obrotu prawnego aktu jednostki samorządu terytorialnego, który nie w pełni odpowiada wzorcom zgodności z prawem. Kwestię tą dostrzega sam

ustawodawca, który nie ogranicza się do zerojedynkowego systemu oceny zgodności z prawem aktów organów jednostek samorządu terytorialnego, ale wprowadza bardziej złożone mechanizmy oceny, obejmujące nie tylko najdalej idący środek (stwierdzenie nieważności), ale również środki o mniej poważnych konsekwencjach (stwierdzenie wydania aktu z naruszeniem prawa – art. 91 ust. 4 u.s.g., art. 147 § 1 *in fine* p.p.s.a.; orzeczenie o niezgodności z prawem – art. 94 ust. 2 u.s.g.). Tworząc złożony system środków kontroli zgodności z prawem aktów organów samorządowych ustawodawca wprowadza gradację wad aktu, wyróżniając istotne i nieistotne naruszenie prawa. Zgodnie z art. 91 ust. 4 u.d.g., w przypadku nieistotnego naruszenia prawa organ nadzoru nie stwierdza nieważności uchwały lub zarządzenia, ograniczając się do wskazania, iż uchwałę lub zarządzenie wydano z naruszeniem prawa.

Z powyższych rozważań w ocenie Sądu płyną następujące konkluzje: niewątpliwie doszło do naruszenia prawa w przypadku procedury planistycznej w ramach której podjęta została zakwestionowana przez organ uchwała w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Rada Miasta nie miała obowiązku opisu granic obszaru objętego projektem planu w części tekstowej uchwały intencyjnej, skoro jednak zdecydowała się na taki krok, powinna była zapewnić spójność części tekstowej i obligatoryjnego załącznika graficznego.

W ocenie Sądu uchybienie to miało jednak w okolicznościach rozpoznawanej sprawy charakter nieistotnego naruszenia prawa. Po pierwsze, dopełniono obowiązku określenia granic obszaru objętego projektem planu, uchwała intencyjna już w pierwotnej wersji zawierała prawidłowy załącznik graficzny, który nie uległ zmianie. Problematiczne zapisy w części tekstowej uchwały intencyjnej miały jedynie charakter subsydiarny, ułatwiający orientację w zakresie zamierzenia planistycznego, wyznaczonego załącznikiem graficznym. Po drugie, osoby potencjalnie zainteresowane zostały poinformowane o zamiarach planistycznych i ich granicach (wyznaczonych przede wszystkim obligatoryjnym załącznikiem graficznym), poprzez obwieszczenia. Podobnie właściwym organom opiniującym i uzgadniającym zostało doręczony zawiadomienie o podjęciu uchwały intencyjnej. Korekta wprowadzona na skutek uchwały zmieniającej z 24 czerwca 2015 r. miała relatywnie niewielki zakres, odnoszący się do elementu uchwały mającego charakter subsydiarny, służący ułatwieniami orientacji w zamiarach planistycznych, a nie wyznaczeniu granic obszaru objętego projektem planu. Po trzecie, pozostałe etapy procedury planistycznej zostały przeprowadzone prawidłowo. Po czwarte, zgłoszone po wyłożeniu projektu planu uwagi nie odnosiły się do działek pominiętych omyłkowo w tekstowej części uchwały intencyjnej. Nie doszło zatem do naruszenia uprawnień osób potencjalnie zainteresowanych treścią rozwiązań planistycznych. Po piąte, należy mieć również na uwadze fakt, że stwierdzenie nieważności zaskarżonej uchwały w części wskazanej w skardze skutkowałoby koniecznością ponownego przeprowadzenia całej skomplikowanej i kosztownej procedury planistycznej dla stosunkowo niewielkiego obszaru Miasta, ewentualnie pozostawieniem tego obszaru bez ustaleń planistycznych. Względy bezpieczeństwa prawnego i racjonalność dokonywania wydatków publicznych nie mogą pozostać bez znaczenia dla oceny istotności naruszenia trybu sporządzania planu.

Zdaniem Sądu, suma powyższych argumentów, biorąc pod uwagę niewielki stopień uchybień, brak istotnych skutków błędu w toku procedury planistycznej, prowadzi do konkluzji, że nie doszło do istotnego naruszenia trybu sporządzania planu miejscowego, co wyklucza stwierdzenie nieważności uchwały w zakresie wskazanym w skardze. Właściwym rozstrzygnięciem jest stwierdzenie wydania uchwały z naruszeniem prawa we wskazanym w skardze zakresie. Należy przypomnieć, że stwierdzenie wydania z naruszeniem prawa nie wpływa na moc obowiązującą uchwały, stanowi jedynie wyraz wytknięcia pewnego obiektywnie popełnionego przez prawodawcę miejscowego błędu, nie mającego wpływu na prawidłowość samego rozstrzygnięcia.

Mając na względzie powyższe, na podstawie art. 147 § 1 p.p.s.a. w zw. z art. 91 ust. 4 u.s.g. orzeczono jak w sentencji.

Na oryginale właściwe podpisy; za zgodność z oryginałem.